

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theoni. 342.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

sermone celebratur, superantē, illic astare conspexit, pedem retulisse: quod scilicet indignam rem esse duxisset, sacrosancta mysteria per impuram ac scelestam manū suscipere. Ego verò his auditis, quantum animo vulnus acceperim, dicere prætermittam: quibus autem verbis eum grauissimè reprehenderim, exponam. Nullo, inquam, detrimento, vir sapientissime, is, qui suscipit, afficitur, etiam si is, qui tribuit, indignus esse videatur: neque incōtaminata mysteria conspurcantur, etiam si sacerdos omnes mortales improbitate superet. Quod si mihi diffidis, coruum cogita, impurum, inquam, illud atque in pullos suos crudele animal, cuius opera ille in cælum excurrens, ac cæli ciuis Elias alebatur. Atque alia insuper multa dixi, quæ duplici de causâ ad te scribere recusavi: alteram ne superuacaneam prolixitatē epistolæ adderem, altera ne tua vitia nimium exaggerare videar. Quemadmodum igitur illi succensui, sic etiam te moneo, vt aut respicias, aut à venerando altari abscedas: ne alioqui eos, qui ad ipsum accedere instituunt, per tuas actiones submoucas.

Paulo. 341.

Quoniam Hebræi, cū quadraginta annorum spatio manna alerentur (quod si humanam rationē spectes, ad robur corporibus afferendum plūm idoneum erat) in eadem fortitudine ac robore perstabāt, ac fortasse maiorem etiam vim consequerentur (non enim alimonia, sed diuinum decretum animas & corpora cōseruabat) idcirco, id quod tibi exponi quæsiisti, Legislator dixit, Non in solo pane viuunt homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei. Quod etiam Christus, diabolicam machinam propulsans, opposuit: atque hac ratione tentatoris vires concussit ac perfregit.

Theoni. 342.

Nō animaduertunt hæretici per ea ipsa, quæ astruunt, se irretiri, ac per ea ipsa

λαγνεία, καὶ πάντας πρὸς ἐπ' αὐτῶν
γεία βέλονται. Ἐπειὶ ἡμεῖς ἴσμεν, ὅτι
εἰς τὸ πῶς κερήνη, μὴ ἀξιώσας τὰ
ἱερά μυστήρια, ἀλλ' ἡμαρτῶν χειρὸς
δέξαται. ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἐπληγῶ
τῶν ψυχῶν ταῦτα ἀκούσας, παρήσομαι.
ἀδ' ἐκείνῳ κατακράτος ἐμεμφάμι, ὡς
λέξω. Ἐδὲν, ἔφην, ὡσφάτατε, ὡσφά-
τῳ ἐλάττειται ὁ δεξιόμοσ, εἰ καὶ ὁ διδοὺς
ἀνάξιός ἐστιν δοκοῦν, ἔδδ' τὰ ἀχρεῖα
φαίνεται μυστήρια, εἰ ὁ ἱερεὺς πάντας
ἀνθρώπους εἰς κακίαν παρελάσσει. εἰ δ'
ἀπιστῶς, ἐν οἷ τινος κέραια, τὸ ἀχρε-
θαρτον καὶ μισότικνον ζῶον, δι' ἃ ὁ
ἐρανοδόμος καὶ ἐρανοπόλιτης Ηλίας
ἐπρεφετο. καὶ ἄλλα δὲ πλῆθ' ἔφην,
ἀπὸρ γραφαί σοι δεῖν ἐκεῖν παρη-
τησαμί, τῶτε μὴ μικρὸς σθένος τῆ
ἑπιπλήν παροδύναμι, τῶτε μὴ δοξα-
λίαν τὰ σὰ ἐκβαγῶν εἶν κακῶ. ὡσπερ
πίνω ἐκείνῳ ἐμεμφάμι, ἔτα καὶ σοι
παρὰνδ, ἢ μεταγῶν, ἢ ἑποσῶν
τῶ σπῆς θυσιαιτικῶν ἵνα μὴ τὸς παρ-
σῆαι αὐτῶ παρηκιδῶς, ἀλλ' ἵνα
σαυτῶ παρῆξων ἀπελαύνοις.

Παύλῳ. τμα.

Ἐπειδὴ ἱεραῖοι ποσά ἐκόντα ἔπι
τῶ μάννα βεφόμοι, οὐκ ἀξιοπίτων
ὅσον κατ' ἀνθρώπων λογισμὸν παρὸς
ἰσχυρὸν σωματικὸν τυγχάνοντι δι' ἃ
ἔπι τ' ἴσως ἀλκῆς τε καὶ ῥάμης, ἴσως δὲ
καὶ μείζονος ἀπέλαυον δυνάμεως. ἔ-
γὰρ ἡ βροφῆ, ἀλλ' ὁ θεὸς ἕως διεκρά-
τει καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σῶματα, ἔφην
ὁ νομοθέτης, ὡσπερ μαθεῖν ἢ ἐθέλησας,
οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζῆται ἀνθρώπος,
ἀλλ' ἔπι παντὶ ῥήματι ἐκ πορευομένου
ἀλλ' ἑσματος θεῶ. ὡσπερ καὶ ὁ Χριστὸς
ἀλακρόμοσ τὸ ἀλαβολικὸν μυστή-
ριον, παρῆξάλλετο καὶ κατέσσει
τῶ σπῆς ζῶον τῶ ἰσχυρῶ.

Θέωνι. τμβ.

Λαθάνουσιν ἀρετικοὶ δι' ὧν κατα-
σπενάξασαι, ἀλλ' τῶτων ἀλισκόμοι.
καὶ δι'

καὶ δι' ὧν ἡκᾶν οἴονται, Ἄφ. τῶν
λαμπρῶν ἠρώμενοι. εἰ γὰρ κτίσμα
ἔστιν ὁ υἱὸς, ἔδει τὸ μείζον κατ' αὐ-
τὸς ἴσασται. τὸ γὰρ μείζον λέγεται
ὅτι συγκρίσας, καὶ οὐκ ὅτι τῆς ἀ-
συγκρίτης ὑπεροχῆς. ποῖον οὐ συγκρί-
σιν ἔχει τὸ κτίσμα πρὸς τὸν κτίστην
λεγέτωσαν οἱ σοφοί.

perspicue vinci, per quæ se vincere arbitra-
tur. Nam si creatum quiddam est Filius,
ne maius quidem de eorum sententia stat.
Maius enim ex comparatione dicitur, nō
autē ex incōparabili præcellentia. Quam-
nam igitur id quod creatum est, cum crea-
tore comparationem habeat? sapientes &
eruditi homines velim exponant.

Πέτρος. τμγ.

Petro. 343.

Οὐ μικρὸν σιωπεῖς ἀχροατῆς, ὁ μὴ
μόνοι θαύματι ἀσκόπων τῶ λόγου
τὸν δρόμον, ἀλλὰ καὶ ὅτι πινῶν τὰ δυσ-
θεώρητα, καὶ πὶ παρ' ἑαυτῶ εἰσφέρῃ
διωάμενος. ὅτι δὲ ἔ μικρὸν μετὰ τῶ
ἄλλων τῶν μεγάλων καὶ ἔξαίρετων ὧν
ἠπέλησεν ὁ θεὸς διπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ
παρουσίᾳ, καὶ τὸν σιωπεῖον ἀχροα-
τῆν εἰπέσει, οὐκ ἂν τῶ φήσας,
εἰ μὴδὲν μετὰ σιωπέσει. διὸ καὶ ὁ πα-
ροιμαγῆς ἔφη: ἔς ἀχροατῶν, ἔπιθυ-
μία σοφοῦ. ἔ γὰρ πολλοὺς πόδας, ἔθ'
ἰδρωτᾶς αὐτῶ παρέχει, ἀλλ' ἀφορ-
μαὶς μόνον καὶ ἀπέρματα ἀποιεῖ. πρὸς
γὰρ τῶ γεωργίαν, ἢ σιωπῆς ἀρκεῖ.

Non parui momenti res est acutus & sa-
gax auditor, qui non tantum ob admira-
tionem orationis cursum interrumpit, ve-
rum etiam ea, quæ arduæ contemplatio-
nis sunt, excogitat, atque à seipso aliquid
erogare potest. Quodque non parui mo-
menti fit, hinc cōtat, quod Deus vnà cum
magnis aliis & eximiis rebus, quæ se Hie-
rosolymitanæ vrbi detractaturum mina-
batur, prudentem quoque ac sagacē audi-
torē adiunxit. Quod profectō nō dixisset,
si nihil magni ipse cōferret. Eaque de cau-
sa Paræmiastes his verbis vsus est, Auris
auditoris, desiderium est sapientis. Neque
enim multos labores ac sudores ipsi exhi-
bet, verum argumenta cunctaxat ac semi-
na requirit. Siquidem ad cultum ac sege-
tem, ingenij sagacitas sufficit.

Ἱερακὶ λαμπροτάτῳ. τμδ.

Hieraci clarissimo. 344.

Ἰοῦν, ὃ καθαρότητος πείδρος, ὡς
ἔδει καὶ πᾶσαν τῶ πόλιν. παρεδ-
ξότερον αὐτὸ πεποιήκας τῶ τάχει. ἰὼ
μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ μέγα,
τὸ δὲ πάρος μείζον, μάλλον δὲ μέγα-
σον αὐτὸ εἰδείξει, κοσμησά τῶ χάριν
καὶ χρευστέραν πεποιήκας. Ἄφ. λαμ-
πε πῆναι τοῖς τοῖς τοῖς κατὰ δάμα-
σι. ἀρετῆ γὰρ σοί.

Hoc scias velim, puritatis delubrum,
te tota vrbe celebrari. Nam cum admira-
bile opus confeceris, admirabilius illud
per celeritatem effecisti. Erat enim id qui-
dem per se quoque magnum: at claritas
maius ipsum, imò maximum reddidit, qua
beneficium ornatum est, gratiusque ac iu-
cundius effectum. Quamobrem in huius-
modi virtutibus fac cluceas. Id enim te di-
gnum est.

Ἀποκρίσας σοφιστῆ. τμε.

Arpocræ Sophistæ. 345.

Εἰ ἀγχοῖα ἀνθρώπου ἔ τῶν γραμ-
μάτων εἰδήσεως περικρίνεται, πὶ θαυ-
μασῶν εἰ οἱ διόλογοι ἰδῶται ὄντες καὶ
ἀρχαίματος ἔ θείας ἐμπειρομένης

Si humani ingenij acrimonia literarum
scientiæ antefertur, quid mirum si Aposto-
li, qui indocti atque illiterati erant, diuina
sapientia impleti, Dialecticos etiā & Ora-

Zz